

Hvis man vilde være ondskabsfuld, kunde man maaske sige, at den er kommet saa formløst til Stede, fordi man ikke har villet hæfte for den, ikke staa til Ansvar for den. Og det er ganske heldigt. Thi der foreligger i dette Øjeblik en Kritik af denne Skrivelse, som jeg staa med i min Haand, og som er ret sønderknusende for Ministeriets Beregning. Denne gaar ud paa, at „Politiken“ sædvanlig vejer 80 à 85 g. Naar jeg nævner „Politiken“, er det, fordi de paagældende Blade havde saa lidt Tid til at tage Stilling til hele denne Ministeriets Beregning, at de foretrak at tage et enkelt Blad ud som Type for hele Kredsen af Blade og se, hvorledes Ministeriets Beregning stillede sig overfor dette ene Blad. Ministeriets Beregning oplyser, at dette Blad vejer 80 à 85 g., og at det faar en Nedsættelse paa indtil 5 pCt. Nu har man ladet det bekendte Revisions- og Forvaltningsinstitut, der tidligere var en Del af Revisionsbanken, veje Bladet for Oktober Kvartal 1912 og Januar Kvartal 1913, og det viste sig da, at Bladet vejede henholdsvis 102 og 105 g og ikke, som nævnt, 80 à 85 g. I Stedet for en Nedsættelse paa indtil 5 pCt. vil der følgelig komme en Forhøjelse af 20 pCt. Naar altsaa Forsvaret for det foreliggende Forslag er blevet saa skævt, vil der virkelig for Bladene være en ikke ringe Grund til at ønske denne Sag nærmere undersøgt. Ganske vist er den Kreds af Blade, jeg her har omtalt, københavnske Blade, men i Kraft af den Skildring, jeg før gav af, hvorledes Læsestoffet for Tiden ophobes, er der ingen Tvivl om, at alle de store Provinsblade vil i betydelig Grad nærme sig det Punkt, hvor der kommer en Stigning. Blade som „Aalborg Amtstidende“, „Aarhus Amtstidende“, „Fyns Tidende“, „Fyns Stiftstidende“ vil utvivlsomt indenfor en overskuelig Aarrække naa op til det samme Niveau. Der vil derfor, som sagt, være Grund til at undersøge hele denne Sag, og vort Parti vil støtte et eventuelt Forslag om, at Sagen gaar i Udvalg.

Ellinger: Da man vel kan gaa ud fra, at en hel Uge sidder Rigsdagen ikke inde endnu, er det jo paa et meget sent Tidspunkt, vi faar denne Sag til Behandling. Skønt den blev behandlet i Udvalg i Fjor, tør man vel paastaa, at de allerfleste af Tingets Medlemmer ikke har nøje Kendskab til dette Lovforslags Bestemmelser, og det er intet Under, da man jo i denne Tid har saa mange andre Lovforslags Enkeltheder at sætte sig ind i.

Nogle Erindringer har man jo imidlertid om Lovforslaget. Som nævnt var det et Led i Ministeriets Finansplan, og det høje Ting vil mindes, at vi fra Højres Side var villige til at hjælpe Ministeriet til en Ordning af Statens Finanser, selv om det just ikke er blevet paaskønnet. Jeg erklærede ogsaa angaaende Postloven i Fjor, at vi ligeledes paa dette Punkt var villige til at hjælpe Ministeriet med at skaffe de Penge i Statskassen — eller saa omtrent det Beløb —, man ønskede. Ministeren havde tillige et andet Formaal med Lovforslaget, nemlig at opnaa en haade i formel og reel Henseende god Ordning af Postforholdene. Det lykkedes imidlertid ikke at samle et Flertal om det væsentligste i saa Henseende, nemlig faste Bestemmelser om Lokalportodistrikternes Omfang. Hele dette Spørgsmaal er gaaet fuldstændig ud. Det er rigtigt nok, som det er blevet sagt, at Statens Indtægter flyder rigeligere, end man i Fjor kunde vente. Og det er ogsaa meget rigtigt, som nævnt af det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), at Finansministeren egentlig har tilkendegivet, at han ikke ønsker, at denne Strøm af Penge ind i Statskassen faar nogen væsentlig Vækst. Ved Siden af ham er der imidlertid en Indenrigsminister, der ikke har noget imod, at Staten faar nogle flere Penge ad den Vej, og saa længe en Minister nærer Ønsker om at forbedre Finanserne, er vi fra Højres Side villige til at lytte til hans Ønsker. Men naar vi skal være med til saadanne Reforme, maa vi kræve, at de sker paa en saadan Maade, at Befolkningen ikke bebyrdes for stærkt.

Det er utvivlsomt, at Ministerens Forslag med Hensyn til Avisportoer er meget bedre end det, der i sin Tid blev vedtaget i Folketinget, og det, Lovforslaget nu indeholder. Der var nemlig System i Ministerens Forslag. Man kunde tale om, hvorvidt de Satser, Ministeren havde foreslaaet, var de heldigste, eller hvorvidt de ikke skulde reduceres lidt, men der var i Virkeligheden System i Forslaget. Dette System har man imidlertid forladt i Folketingets Udvalg i Fjor, og jeg tør vel sige: væsentlig paa Grundlag af de Henstillinger, som blev rettet fra Provinsbladudgavernes Side. Men derved er man naaet til en saa irrational Bestemmelse som den, der findes i § 12, hvori der staaer, at Postvæsenet for Modtagelse af Abonnement og den dermed forbundne Oppebørsel og Afregning skal have 5 pCt. eller 10 pCt. af Abonnementsprisen for Bladene. Det er en ganske urimelig